

USTAWA

z dnia 12 września 1990 r.

o tytule naukowym i stopniach naukowych.

Rozdział 1

Stopnie naukowe

Art. 1. 1. Stopniami naukowymi są stopnie doktora i doktora habilitowanego określonej dziedziny nauki lub dziedziny sztuki w zakresie danej dyscypliny naukowej lub artystycznej.

2. Centralna Komisja do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych, zwana dalej „Centralną Komisją”, określa w formie uchwały dziedziny nauki i dziedziny sztuki oraz dyscypliny naukowej i artystycznej. Dyscyplina naukowa (artystyczna) może być tożsama z dziedziną nauki (sztuki).

Art. 2. Stopnie naukowe są nadawane w jednostkach organizacyjnych szkół wyższych oraz w innych placówkach naukowych, które posiadają uprawnienie do ich nadawania, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”.

Art. 3. 1. Uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora może otrzymać jednostka organizacyjna, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej osiem osób posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego, reprezentujących dziedzinę nauki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie.

2. W zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, może otrzymać jednostka organizacyjna zatrudniająca w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej pięć osób posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego.

3. Uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego może otrzymać jednostka organizacyjna, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej dwanaście osób posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego, w tym co najmniej sześć osób posiadających tytuł naukowy, reprezentujących dziedzinę nauki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie.

4. W zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych uprawnienie, o którym mowa w ust. 3, może otrzymać jednostka zatrudniająca w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej siedem osób posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego, w tym co najmniej pięć osób posiadających tytuł naukowy.

5. Uprawnienie do nadawania stopni naukowych może obejmować tylko te dyscypliny naukowe, które w danej jednostce organizacyjnej są reprezentowane przez co najmniej pięć osób zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego, a w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych — przez co najmniej trzy takie osoby.

Art. 4. Uprawnienie, o którym mowa w art. 2 i 3, jest nadawane na wniosek jednostki organizacyjnej przez Centralną Komisję, która bierze pod uwagę poziom działalności naukowej lub artystycznej jednostki. W odniesieniu do jednostek organizacyjnych szkolnictwa wyższego Centralna Komisja nadaje to uprawnienie po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

Art. 5. 1. Przewodniczący Centralnej Komisji ogłasza w Monitorze Polskim wykaz dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych, w zakresie których mogą być nadawane stopnie naukowe, jak również wykaz jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni naukowych wraz z określeniem nazw nadawanych stopni naukowych.

2. Tryb zgłaszania wniosków o przyznanie uprawnienia do nadawania stopni naukowych określa przewodniczący Centralnej Komisji.

Art. 6. 1. Uprawnienie do nadawania stopni naukowych ulega zawieszeniu z mocy prawa od dnia, w którym liczba pracowników zatrudnionych w jednostce organizacyjnej zmniejszyła się poniżej minimum określonego w art. 3.

2. O sposobie zakończenia przewodów doktorskich i habilitacyjnych wszczętych przed dniem, o którym mowa w ust. 1, decyduje Centralna Komisja.

3. Jednostka organizacyjna zawiadamia niezwłocznie Centralną Komisję o zmianach w stanie zatrudnienia wpływających na uprawnienie do nadawania stopni naukowych.

Art. 7. 1. Centralna Komisja dokonuje okresowej oceny poziomu działalności naukowej lub artystycznej stanowiącej podstawę nadawania stopni naukowych w jednostce organizacyjnej, a także zasadności uchwał w sprawie nadawania stopni naukowych.

2. Jeżeli ocena, o której mowa w ust. 1, jest negatywna, Centralna Komisja może:

- 1) ograniczyć uprawnienie przez zobowiązanie jednostki organizacyjnej do przedstawiania Komisji do zatwierdzenia każdej uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora,
- 2) zawiesić uprawnienie na czas określony, nie dłuższy niż trzy lata,
- 3) pozbawić uprawnienia.

3. W przypadku zawieszenia lub pozbawienia uprawnienia, czynności związane z zakończeniem przewodów doktorskich i habilitacyjnych przeprowadza jednostka wskazana przez Centralną Komisję.

4. Ponowne nadanie uprawnienia po jego pozbawieniu, przywrócenie zawieszonoego uprawnienia przed upływem określonego czasu lub uchylenie ograniczenia uprawnienia następuje w trybie i na zasadach obowiązujących przy nadawaniu uprawnienia.

5. Jeżeli ocena, o której mowa w ust. 1, jest szczególnie wysoka, Centralna Komisja może postanowić, że uchwały rady tej jednostki o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego nie wymagają zatwierdzenia, o którym mowa w art. 17 ust. 1, i stają się prawomocne z chwilą podjęcia. Postanowienie to może być uchylone w razie zmiany oceny, o której mowa w ust. 1.

6. Przewodniczący Centralnej Komisji ogłasza w Monitorze Polskim uchwały Centralnej Komisji w sprawach, o których mowa w ust. 2, 4 i 5.

Art. 8. W razie braku w kraju jednostki organizacyjnej właściwej dla przeprowadzenia określonego przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego, Centralna Komisja, działając na wniosek jednostki organizacyjnej lub z urzędu, może zarządzić uzupełnienie składu rady wskazanej przez siebie jednostki o osoby nie będące członkami tej rady. Osoby te mają uprawnienia członka danej rady w sprawach tego przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego.

Art. 9. 1. Stopień naukowy jest nadawany w drodze przewodu wszczętego na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia.

2. Przewód habilitacyjny może być również wszczęty, za zgodą zainteresowanego, na wniosek jednostki zatrudniającej.

Art. 10. 1. Stopień doktora nadaje się osobie, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera, lekarza lub inny równorzędny,
- 2) zdała z wynikiem pomyślnym egzaminy doktorskie w zakresie określonym przez radę jednostki organizacyjnej,
- 3) przedłożyła i obroniła rozprawę doktorską.

2. Egzaminy doktorskie przeprowadzane są w zakresie:

- 1) dyscypliny podstawowej odpowiadającej tematowi rozprawy doktorskiej,
- 2) dyscypliny dodatkowej,
- 3) języka obcego nowożytnego.

3. Do przewodu doktorskiego można także w drodze wyjątku dopuścić osobę, która ukończyła studia zawodowe w szkole wyższej, jeżeli osoba ta osiągnęła rezultaty świadczące o szczególnych uzdolnieniach do pracy naukowej.

Art. 11. 1. Rozprawa doktorska, pisana pod opieką promotora, powinna stanowić oryginalne rozwiązanie przez autora zagadnienia naukowego oraz wykazywać jego ogólną wiedzę teoretyczną w danej dyscyplinie naukowej i umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

2. Praca projektowa, konstrukcyjna lub technologiczna może stanowić rozprawę doktorską, jeżeli odpowiada warunkom określonym w ust. 1.

3. Rozprawę doktorską może także stanowić samodzielna i wyodrębniona część pracy zbiorowej, jeżeli wykazuje ona indywidualny wkład kandydata, odpowiadający warunkom określonym w ust. 1.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do wyników twórczości artystycznej.

Art. 12. 1. Przewód doktorski przeprowadza i stopień naukowy doktora nadaje:

- 1) w szkole wyższej — rada wydziału lub rada naukowa innej jej jednostki,
- 2) w innej placówce naukowej — rada naukowa.

2. Czynności przewodu doktorskiego kończą się uchwałami rady jednostki organizacyjnej w przedmiocie:

- 1) wszczęcia przewodu doktorskiego i wyznaczenia promotora,
- 2) wyznaczenia recenzentów,
- 3) przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony,
- 4) nadania stopnia naukowego doktora.

3. Uprawnienie do podejmowania uchwały, o której mowa w ust. 2 pkt 3, rada jednostki organizacyjnej może przekazać powołanej w tym celu komisji.

Art. 13. 1. Uchwała o nadaniu stopnia naukowego doktora staje się prawomocna z chwilą jej podjęcia.

2. Uchwała o nadaniu stopnia naukowego doktora, podjęta przez radę jednostki organizacyjnej, której uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora zostały ograniczone zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 1, staje się prawomocna z chwilą jej zatwierdzenia przez Centralną Komisję. Uchwała jest przedstawiana Centralnej Komisji, wraz z aktami przewodu doktorskiego, w terminie miesiąca od dnia jej podjęcia. O zatwierdzeniu uchwały Centralna Komisja rozstrzyga w terminie czterech miesięcy od dnia otrzymania uchwały.

Art. 14. Do przewodu habilitacyjnego może być dopuszczona osoba, która, posiadając stopień naukowy doktora, uzyskała znaczny dorobek naukowy lub artystyczny i przedłożyła rozprawę habilitacyjną.

Art. 15. 1. Rozprawa habilitacyjna powinna stanowić znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej.

2. Rozprawę habilitacyjną może stanowić — powstałe po uzyskaniu stopnia naukowego doktora — dzieło, opublikowane w całości lub zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji. Wymaganiu opublikowania czyni zadość upowszechnienie rozprawy w społeczności naukowej danej dziedziny nauki, o czym powiadamia się wszystkie jednostki organizacyjne działające w zakresie tej dziedziny.

3. Rozprawę habilitacyjną może stanowić zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne lub technologiczne, jeżeli spełnia wymaganie określone w ust. 1.

4. Rozprawę habilitacyjną może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, odpowiadającym wymaganiu określonemu w ust. 1.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do wyników twórczości artystycznej.

6. Obowiązek publikacji nie dotyczy rozprawy habilitacyjnej, której przedmiot jest objęty tajemnicą państwową.

Art. 16. 1. Przewód habilitacyjny przeprowadza i stopień naukowy doktora habilitowanego nadaje:

- 1) w szkole wyższej — rada wydziału lub rada naukowa innej jej jednostki,
- 2) w innej placówce naukowej — rada naukowa,

2. Czynności przewodu habilitacyjnego kończą się uchwałami rady jednostki organizacyjnej w przedmiocie:

- 1) wszczęcia przewodu habilitacyjnego,
- 2) wyznaczenia recenzentów,
- 3) dopuszczenia do kolokwium habilitacyjnego,
- 4) przyjęcia kolokwium habilitacyjnego,
- 5) przyjęcia wykładu habilitacyjnego,
- 6) nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Art. 17. 1. Uchwała o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego staje się prawomocna z chwilą jej zatwierdzenia przez Centralną Komisję, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 5. Uchwała jest przedstawiana Centralnej Komisji wraz z aktami przewodu habilitacyjnego w terminie miesiąca od dnia podjęcia uchwały. O zatwierdzeniu uchwały Centralna Komisja rozstrzyga w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania uchwały.

2. W przypadku niezatwierdzenia uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego, rada jednostki organizacyjnej lub osoba ubiegająca się o nadanie stopnia naukowego może, w terminie trzech miesięcy od dnia doręczenia jej rozstrzygnięcia, wystąpić do Centralnej Komisji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Centralna Komisja rozpatruje wnioski w terminie czterech miesięcy. Recenzenci w przewodzie habilitacyjnym uczestniczą w postępowaniu przed Centralną Komisją na prawach strony.

Art. 18. 1. Uchwały, o których mowa w art. 12 ust. 2 i art. 16 ust. 2, są podejmowane w głosowaniu tajnym i zapadają bezwzględną większością oddanych głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania.

2. Do głosowania, o którym mowa w ust. 1, uprawnieni są członkowie rady właściwej jednostki organizacyjnej posiadający tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego, a ponadto osoby zaproszone do uzupełnienia składu rady zgodnie z art. 8 oraz recenzenci rozprawy, a w czynnościach przewodu doktorskiego — także promotor rozprawy doktorskiej.

3. W przewodach doktorskich powołuje się co najmniej dwóch, a w przewodach habilitacyjnych co najmniej trzech recenzentów, w tym nie więcej niż jednego zatrudnionego w tej samej szkole wyższej (innej placówce naukowej),

której pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie stopnia naukowego, oraz nie więcej niż jednego będącego członkiem rady jednostki organizacyjnej przeprowadzającej przewód.

4. Promotorem w przewodzie doktorskim oraz recenzentem rozprawy doktorskiej lub habilitacyjnej może być osoba posiadająca tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego w zakresie danej lub pokrewnej dziedziny nauki lub sztuki.

Art. 19. 1. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia naukowego może wnieść od uchwał, o których mowa w art. 12 ust. 2 i art. 16 ust. 2, jeżeli są one odmowne, odwołanie do Centralnej Komisji za pośrednictwem rady właściwej jednostki organizacyjnej w terminie jednego miesiąca od dnia powiadomienia o treści uchwały. Rada przekazuje odwołanie Centralnej Komisji wraz ze swoją opinią i aktami przewodu w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia odwołania.

2. Po rozpatrzeniu odwołania, w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy, Centralna Komisja albo utrzymuje w mocy zaskarżoną uchwałę, albo uchylając ją przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia radzie tej samej lub innej jednostki organizacyjnej.

Art. 20. 1. Osobom, którym wszczęto przewód doktorski lub które przygotowują się do wszczęcia przewodu habilitacyjnego, mogą być przyznawane stypendia.

2. Minister Edukacji Narodowej określa, w drodze rozporządzenia, zasady przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, ich wysokość oraz prawa i obowiązki osób pobierających te stypendia.

Art. 21. Pracownikowi nie będącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowym, przygotowującemu rozprawę doktorską lub habilitacyjną, przysługuje, na jego wniosek, płatny urlop w wymiarze dwudziestu ośmiu dni roboczych na przygotowanie obrony rozprawy doktorskiej lub kolokwium habilitacyjnego oraz zwolnienie od pracy na przeprowadzenie obrony rozprawy doktorskiej lub kolokwium habilitacyjnego, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

Art. 22. 1. Zasady uznawania stopni naukowych nadanych za granicą za równorzędne ze stopniami naukowymi, o których mowa w ustawie, określają umowy międzynarodowe.

2. W braku postanowień umów międzynarodowych stopnie naukowe uzyskane za granicą mogą być uznane, w drodze nostryfikacji, za równorzędne ze stopniami naukowymi określonymi w ustawie. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady i tryb nostryfikacji stopni naukowych uzyskanych za granicą.

Rozdział 2

Tytuł naukowy

Art. 23. 1. Tytułem naukowym jest tytuł profesora określonej dziedziny nauki albo określonej dziedziny sztuki.

2. Przepis art. 1 ust. 2 stosuje się odpowiednio do tytułu naukowego.

Art. 24. 1. Tytuł naukowy nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Tytuł naukowy jest dożywotni.

Art. 25. 1. Tytuł naukowy może być nadany osobie, która uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego i od chwili uzyskania tego stopnia wydatnie powiększyła swój dorobek naukowy oraz posiada poważne osiągnięcia dydaktyczne.

2. Za dorobek naukowy uważa się również wybitne zrealizowane osiągnięcia projektowe, konstrukcyjne lub technologiczne.

3. Za osiągnięcia dydaktyczne uważa się również znaczący udział w zorganizowanym kształceniu kadr naukowych oraz kierowanie zespołami badawczymi.

4. W zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych:

- 1) stopień naukowy nie stanowi warunku nadania tytułu naukowego,
- 2) przez użyte w ust. 1 i 2 określenia: praca naukowa i dorobek naukowy należy rozumieć odpowiednio również pracę artystyczną i dorobek artystyczny.

5. Centralna Komisja może w drodze wyjątku, na wniosek rady właściwej jednostki organizacyjnej posiadającej uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, dopuścić do wszczęcia postępowania o nadanie tytułu naukowego osobie, która posiada stopień naukowy doktora i ma wybitne osiągnięcia naukowe.

Art. 26. 1. Postępowanie o nadanie tytułu naukowego wszczyna się, za zgodą zainteresowanego, na wniosek rady jednostki organizacyjnej działającej w zakresie danej dziedziny nauki lub sztuki albo na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie tego tytułu, poparty opiniami trzech osób posiadających tytuł naukowy danej dziedziny nauki lub sztuki.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, składa się radzie wybranej jednostki organizacyjnej posiadającej uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w zakresie danej dziedziny nauki lub sztuki. Art. 8 stosuje się odpowiednio.

3. Czynności postępowania w sprawach o nadanie tytułu naukowego kończą się uchwałami rady w przedmiocie:

- 1) wszczęcia postępowania o nadanie tytułu naukowego,
- 2) wyznaczenia recenzentów,
- 3) poparcia wniosku o nadanie tytułu naukowego.

4. W postępowaniu o nadanie tytułu naukowego powołuje się co najmniej trzech recenzentów, w tym nie więcej niż jednego zatrudnionego w tej samej szkole wyższej (innej placówce naukowej), której pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie tytułu naukowego, oraz nie więcej niż jednego będącego członkiem rady jednostki organizacyjnej przeprowadzającej postępowanie. Recenzentem może być osoba posiadająca tytuł naukowy w zakresie danej dziedziny nauki lub sztuki.

5. W postępowaniu o nadanie tytułu naukowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 18 ust. 1 i 2 oraz art. 19.

Art. 27. 1. Rada właściwej jednostki organizacyjnej po podjęciu uchwały popierającej wniosek o nadanie tytułu naukowego przesyła go wraz z aktami postępowania, w terminie jednego miesiąca od podjęcia uchwały, do Centralnej Komisji.

2. Centralna Komisja przeprowadza postępowanie w przedmiocie przedstawienia kandydata do tytułu naukowego. Do tego postępowania stosuje się odpowiednio przepisy art. 17.

3. Centralna Komisja podejmuje uchwałę o przedstawieniu albo nieprzedstawieniu kandydata do tytułu naukowego.

4. Centralna Komisja, w terminie jednego miesiąca od podjęcia uchwały o przedstawieniu kandydata do tytułu naukowego, składa Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o nadanie tytułu naukowego.

Art. 28. Centralna Komisja może przekazać, w całości lub w części, swoje uprawnienia wynikające z przepisów tego rozdziału w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych organowi przedstawicielskiemu wyższego szkolnictwa artystycznego, zwanemu dalej „organem przedstawicielskim”.

Rozdział 3

Przepisy wspólne

Art. 29. 1. W postępowaniach dotyczących nadania stopnia naukowego albo tytułu naukowego oraz ograniczenia, zawieszenia i pozbawienia uprawnienia do nadawania stopnia naukowego, w zakresie nie uregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. W razie zaistnienia przesłanek do wznowienia postępowania o nadanie stopnia naukowego albo tytułu naukowego, organem wydającym postanowienie o wznowieniu postępowania jest Centralna Komisja.

Art. 30. 1. Przyjęcie funkcji członka komisji egzaminacyjnej w przewodzie doktorskim, recenzenta w przewodzie doktorskim lub habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu naukowego profesora, a także sporządzenie opinii na wniosek Centralnej Komisji jest obowiązkiem nauczyciela akademickiego lub innego pracownika naukowego. W uzasadnionych przypadkach może nastąpić zwolnienie od tego obowiązku.

2. Minister Edukacji Narodowej w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej określa, w drodze rozporządzenia, wysokość i zasady wypłacania wynagrodzenia za recenzje i opinie, o których mowa w ust. 1.

Art. 31. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania czynności w przewodach doktorskim i habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu naukowego.

Rozdział 4

Centralna Komisja do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych

Art. 32. 1. Centralna Komisja działa przy Prezesie Rady Ministrów i w zakresie wydawanych przez siebie decyzji pełni funkcje centralnego organu administracji państwowej.

2. Przewodniczącego Centralnej Komisji powołuje Prezes Rady Ministrów spośród dwóch kandydatów przedstawionych przez Centralną Komisję z grona jej członków.

3. Prezes Rady Ministrów określa sposób obsługi administracyjnej, wysokość środków finansowych niezbędnych dla funkcjonowania Centralnej Komisji oraz wysokość wynagrodzenia jej członków.

Art. 33. 1. Kadencja Centralnej Komisji trwa trzy lata i rozpoczyna się 1 stycznia.

2. Członkiem Centralnej Komisji może zostać obywatel polski posiadający tytuł naukowy.

3. Członkowie Centralnej Komisji są wybierani przez osoby posiadające tytuł naukowy. Kandydatów na członków Centralnej Komisji mogą przedstawiać rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora.

4. W skład Centralnej Komisji wchodzi co najmniej trzech przedstawicieli każdej dziedziny nauki i sztuki.

5. Liczbę członków Centralnej Komisji oraz zasady i tryb ich wyboru określa, w drodze rozporządzenia, Prezes Rady Ministrów po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji.

Art. 34. 1. Centralna Komisja działa na posiedzeniach plenarnych lub przez swoje organy.

2. Organami Centralnej Komisji są:

- 1) przewodniczący Centralnej Komisji,
- 2) prezydium Centralnej Komisji,
- 3) sekcje Centralnej Komisji.

3. Sekcja Centralnej Komisji podejmuje decyzje po zasięgnięciu opinii co najmniej jednego recenzenta. Jeżeli co najmniej jedna opinia jest negatywna, sekcja powołuje recenzenta spoza składu Centralnej Komisji.

4. Recenzenci, o których mowa w ust. 3, powinni reprezentować daną lub pokrewną dyscyplinę naukową lub artystyczną.

5. Kompetencje organów Centralnej Komisji, sposób wyboru prezydium Centralnej Komisji, jej organizację i tryb działania oraz sposób powoływania recenzentów określa uchwalony przez nią statut.

Art. 35. Centralna Komisja przesyła jednostkom organizacyjnym roczne sprawozdania ze swojej działalności.

Rozdział 5

Przepisy szczególne

Art. 36. 1. Jednostka organizacyjna uprawniona do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego może prowadzić studia doktoranckie:

2. Zasady organizowania studiów doktoranckich w państwowych jednostkach organizacyjnych, rekrutacji na te studia, prowadzenia i odbywania tych studiów oraz zakres uprawnień, a w szczególności uprawnień pracowniczych osób je odbywających, określa Minister Edukacji Narodowej w drodze rozporządzenia.

3. Minister Edukacji Narodowej może, na wniosek niepaństwowej jednostki organizacyjnej, rozciągnąć na tę jednostkę moc obowiązującą rozporządzenia wydanego na podstawie ust. 2.

Art. 37. 1. W zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych przeprowadza się przewody kwalifikacyjne I i II stopnia, będące podstawą przyznawania uprawnienia równoważnego stopniowi naukowemu odpowiednio doktora i doktora habilitowanego lub przewody doktorskie i habilitacyjne na podstawie przepisów ustawy.

2. Do nadawania uprawnień w zakresie przeprowadzania przewodów kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 2—8. Uprawnienia Centralnej Komisji posiada w tych sprawach organ przedstawicielski.

3. Zasady i tryb zgłaszania wniosków o przyznanie uprawnień do przeprowadzania przewodów kwalifikacyjnych I i II stopnia określa, w drodze rozporządzenia, Prezes Rady Ministrów po zasięgnięciu opinii organu przedstawicielskiego.

4. W przewodach kwalifikacyjnych I i II stopnia uprawnienia Centralnej Komisji posiada organ przedstawicielski.

5. Do przewodów kwalifikacyjnych I i II stopnia stosuje się odpowiednio przepisy tej ustawy.

6. Minister Edukacji Narodowej w porozumieniu z Ministrem Kultury i Sztuki określa, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii organu przedstawicielskiego, szczególne warunki i tryb przeprowadzania przewodów kwalifikacyjnych I i II stopnia w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych, przy czym może wyłączyć stosowanie niektórych przepisów ustawy w zakresie wynikającym ze szczególnego charakteru tych przewodów.

Art. 38. 1. W Katolickim Uniwersytecie Lubelskim tytuł naukowy profesora nadaje Senat, po przeprowadzeniu postępowania o nadanie tytułu naukowego oraz postępowania w przedmiocie przedstawienia kandydata do tytułu naukowego, z zachowaniem przepisów ustawy.

2. Rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego powiadamia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o nadaniu tytułu naukowego.

3. Tytuł naukowy nadany przez Senat Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego odpowiada tytułowi naukowemu określonemu w ustawie.

Art. 39. Tryb i zakres uznawania przez państwo kościelnych stopni i tytułów naukowych nadawanych przez wyższe uczelnie papieskie reguluje umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Konferencją Episkopatu Polski.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 40. 1. Jednostki organizacyjne uprawnione do nadawania stopni naukowych na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują to uprawnienie, jeżeli spełniają wymagania określone w niniejszej ustawie.

2. Nie rozpatrzone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wnioski o przyznanie uprawnienia do nadawania stopnia naukowego rozpatruje się na podstawie przepisów tej ustawy.

Art. 41. 1. Stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego, uzyskane na podstawie dotychczasowych przepisów, stają się odpowiednio stopniami naukowymi doktora i doktora habilitowanego, określonymi w niniejszej ustawie.

2. Uprawnienia wynikające z przeprowadzonych przewodów kwalifikacyjnych I i II stopnia w zakresie sztuki

i dyscyplin artystycznych, uzyskane na podstawie dotychczasowych przepisów, stają się uprawnieniami wynikającymi odpowiednio z przeprowadzonych przewodów kwalifikacyjnych I i II stopnia, określonymi w niniejszej ustawie.

3. Tytuły naukowe profesora zwyczajnego i profesora nadzwyczajnego, nadane na podstawie dotychczasowych przepisów, stają się tytułem naukowym profesora, określonym w niniejszej ustawie, z tym że osoby posiadające tytuł profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego zachowują prawo używania nadal tytułów naukowych w dotychczasowym brzmieniu.

Art. 42. 1. Przewody doktorskie, w których rady jednostek organizacyjnych wyznaczyły recenzentów, oraz przewody habilitacyjne, nie zakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, są prowadzone w dalszym ciągu na podstawie przepisów tej ustawy, nawet jeśli rada jednostki organizacyjnej oraz promotorzy i recenzenci nie spełniają wymagań określonych w tych przepisach.

2. Uchwały rad jednostek organizacyjnych o powołaniu komisji i wyznaczeniu recenzentów w sprawie nadania tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego, podjęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz wnioski tychże rad o nadanie tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego, uchwalone przed tym dniem, stają się odpowiednio uchwałami o wszczęciu postępowania o nadanie tytułu naukowego oraz o poparciu wniosku o nadanie tytułu naukowego w rozumieniu niniejszej ustawy — nawet jeśli rada jednostki organizacyjnej nie spełnia wymagań określonych w tej ustawie. W razie istnienia takich uchwał lub wniosków, dalsze postępowanie prowadzi się na podstawie przepisów niniejszej ustawy. W pozostałych przypadkach postępowanie o nadanie tytułu naukowego umarza się z mocy prawa.

3. Postępowania o nadanie tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego, w których Centralna Komisja Kwalifikacyjna do Spraw Kadr Naukowych przekazała organom określonym w dotychczasowych przepisach negatywną opinię w sprawie nadania tytułu, umarza się z mocy prawa.

4. Przekazane przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną do Spraw Kadr Naukowych organom określonym w dotychczasowych przepisach pozytywne opinie w sprawie wniosków o nadanie tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego traktuje się jako uchwały Komisji w przedmiocie przedstawienia kandydata do tytułu naukowego profesora. Organy te przekazują Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o nadanie tytułu w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że zamiast Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk wniosek przekazuje Prezes Akademii.

Art. 43. 1. Kadencja Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej do Spraw Kadr Naukowych wygasa z dniem 31 grudnia 1990 r., z tym że w okresie od dnia wejścia w życie ustawy Komisja ta zachowuje wyłącznie uprawnienia do zatwierdzania stopni naukowych.

2. Uprawnienia Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej do Spraw Kadr Naukowych (w zakresie nauk wojskowych, nauki o bezpieczeństwie państwa i porządku publicznego oraz ochrony przeciwpożarowej), przysługujące dotąd odpowiednio Radzie Wyższego Szkolnictwa Wojskowego i Nauki oraz Radzie Wyższego Szkolnictwa Spraw Wewnętrznych i Nauki, wygasają z dniem wejścia w życie ustawy.

3. Wyboru pierwszego składu Centralnej Komisji należy dokonać nie później niż przed dniem 1 stycznia 1991 r. na zasadach określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 33 ust. 5, wydanym bez konieczności zasięgnięcia opinii Centralnej Komisji.

Art. 44. W ciągu 1 roku od dnia wejścia w życie ustawy właściwe rady naukowe, rady wydziału lub senaty uczelni — na wniosek osób zainteresowanych lub z urzędu — mogą wystąpić do Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej do Spraw Kadr Naukowych, a po dniu 31 grudnia 1990 r. do Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych o wznowienie postępowania w sprawach, w których Centralna Komisja Kwalifikacyjna do Spraw Kadr Naukowych wydała decyzję odmawiającą zatwierdzenia uchwały rady jednostki naukowej w sprawie nadania stopnia naukowego lub negatywną opinię co do przedstawienia kandydata do tytułu naukowego.

Art. 45. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 1991 r., pozostają w mocy przepisy dotychczasowych aktów wykonawczych, jeżeli nie są sprzeczne z jej przepisami.

Art. 46. Traci moc ustawa z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz.U. z 1985 r. Nr 42, poz. 202, z 1987 r. Nr 22, poz. 128 oraz z 1989 r. Nr 29, poz. 154 i Nr 34, poz. 183).

Art. 47. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*